

	SYLABUS				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	<i>Pedagogika</i>				
2. Nazwa przedmiotu	Trening umiejętności wychowawczych				
3. Kod przedmiotu	<i>I. PED. D7.6</i>				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	II				
7. Semestr	III				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	5 (1KNO)
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	15 (2KNO)
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	3				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Jolanta Karmolińska, mgr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)					

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Zapoznanie studentów z typologią błędów wychowawczych
C2	Przekazanie zaawansowanej wiedzy na temat różnych modeli interakcji dorosły-dziecko
C3	Omówienie potencjału interakcji konfliktowej oraz rodzajów konfliktów
C4	Określenie indywidualnych stylów wychodzenia z konfliktu
C5	Przekazanie wiedzy o procesach zachodzących w małej grupie
C6	Omówienie etapów rozwoju grupy oraz zmieniającej się roli lidera
C7	Przekazanie zaawansowanej wiedzy dotyczącej sposobów integrowania członków grupy
C8	Zapoznanie studentów z zaawansowaną wiedzą na temat przebiegu, zakłóceń i warunków skuteczności procesu komunikowania się
C9	Przekazanie zaawansowanej wiedzy na temat efektywnych strategii porozumiewania się oraz doskonalenie umiejętności posługiwania się nimi
C10	Przekazanie zaawansowanej wiedzy dotyczącej kierowania emocjami w pracy nauczyciela-wychowawcy
C11	Omówienie syndromu wypalenia zawodowego
C12	Stworzenie sytuacji umożliwiających odniesienie zdobytej wiedzy do praktyki wychowawczej

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności - U kompetencji społecznych - KS	Odniesienie do celów kształcenia (symbol celu)
EU1	Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu teorie i potrafi scharakteryzować błędy wychowawcze – ich przejawy i skutki	W	C1
EU2	Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu teorie i potrafi scharakteryzować różne modele interakcji dorosły-dziecko i powiązać je z jakością kontekstu rozwojowego kreowanego w ich ramach	W	C2
EU3	Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej i potrafi scharakteryzować różne rodzaje konfliktów interpersonalnych.	W U	C3
EU4	Ma zaawansowaną i uporządkowaną wiedzę o różnych stylach wychodzenia z konfliktu – potrafi je scharakteryzować i powiązać ze skutkami.	W	C4
EU5	Ma zaawansowaną wiedzę na temat procesów grupowych i ich wpływach na zachowania jednostki w grupie, potrafi tę wiedzę wykorzystać w analizie funkcjonowania grupy.	W U	C5
EU6	Potrafi na zaawansowanym poziomie scharakteryzować kolejne etapy rozwoju grupy i potrafi je rozpoznawać	W U	C6
EU7	Potrafi pracować w grupie i rozumie konieczność ewoluowania roli lidera związanej z rozwojem grupy, zna kierunek zmian	W U	C6
EU8	Potrafi projektować zajęcia integrujące grupę	U	C7
EU9	Ma zaawansowaną wiedzę o różnych etapach procesu komunikowania się i jego zakłócenia.	W U	C8
EU10	Ma zaawansowaną wiedzę o efektywnych strategiach porozumiewania się i potrafi je stosować	W U KS	C8, C9
EU11	Zna i rozumie zasady kierowania emocjami w pracy nauczyciela, potrafi je zastosować	W U KS	C10
EU12	Potrafi przewidywać objawy wypalenia zawodowego, zna jego podmiotowe i środowiskowe uwarunkowania oraz profilaktykę	W U	C11
EU13	Potrafi wykorzystać zdobyty aparat pojęciowy w obserwacji oraz analizie sytuacji wychowawczych i komunikacyjnych	U	C1, C2, C3, C4, C5, C6, C7, C8, C9, C12

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Charakterystyka błędów wychowawczych w relacjach dorosły-dziecko (wychowawca-wychowanek)	ĆW	EU1, EU13
TK2	Modele interakcji wychowawczych – ich konsekwencje dla rozwoju jednostki	ĆW	EU2, EU13
TK3	Konflikty interpersonalne w relacjach wychowawczych	ĆW W	EU3, EU4, EU13
TK4	Sytuacyjne uwarunkowania ludzkich zachowań – zagrożenie syndromem myślenia grupowego	W	EU5, EU13

TK5	Praca z małą grupą – fazy rozwoju grupy, rola lidera	ĆW	EU6,EU7, EU13
TK6	Praca z małą grupą – integracja grupy	ĆW	EU8, EU13
TK7	Charakterystyka procesu komunikowania się – przebieg, zakłócenia i warunki skuteczności w relacjach wychowawczych	ĆW W	EU9, EU13
TK8	Efektywne strategie porozumiewania się - język JA i TY, aktywne słuchanie, metakomunikacja, informacje zwrotne	ĆW	EU10, EU13
TK9	Kierowanie emocjami w pracy nauczyciela-wychowawcy	ĆW	EU11
TK10	Syndrom wypalenia jako ryzyko zawodów związanych z intensywnym kontaktem interpersonalnym (np. nauczyciel, wychowawca)	W	EU12

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	Gordon T., Wychowanie bez porażek w szkole, Warszawa 2004. Maslach Ch., Michael P. Leiter M. P., Prawda o wypaleniu zawodowym. Co zrobić ze stresem w organizacji, Warszawa 2011. Stewart J. (red.), Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej, Warszawa 2007 (szczególnie rozdz. pt. Konflikt) Cialdini R., Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka, Gdańsk 2009 Doliński D., Techniki wpływu społecznego, Warszawa 2008. Kwartalnik „Psychologia w szkole”
Literatura uzupełniająca	Johnson D.W., Podaj dłoń, Warszawa 1992. Cooper P.J., Sprawne porozumiewanie się. [114 scenariuszy ćwiczeń z mówienia i słuchania] Dudzikowa M., Pomyśl siebie... Minieseje dla wychowawcy klasy (rozdział: Pomyśl siebie jako autorytet), Gdańsk 2007. Brown R., Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa, Gdańsk 2006. Mc KayM., Davis M., Fanning P., Sztuka skutecznego porozumiewania się, Gdańsk 2004 Rockwell S., A co mi zrobisz? Od chaosu do współpracy w klasie, Warszawa 2008. Rogers B., Trudna klasa. Opanować, wychować, nauczyć, Warszawa 2006. Czasopismo „REMEDIUM”

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	Poziom przygotowania do zajęć – dyskusja na zajęciach, udział w ćwiczeniach wprowadzających w problematykę zajęć (testy, plakaty)
Formujące	Udział w dyskusji, realizacja zadań przydzielanych w czasie ćwiczeń
Podsumowujące	Egzamin ustny

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	F P
EU2	TK2	F P
EU3	TK3	P
EU4	TK3	P D
EU5	TK4	P
EU6	TK5	F P
EU7	TK5	F P
EU8	TK6	F P
EU9	TK7	F P
EU10	TK8	D F P
EU11	TK9	F P
EU12	TK10	P
EU13	TK1,TK2,TK3,TK4,TK5,TK6,TK7,TK8	D F P

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_I_W06
EU2	PED_I_W08
EU3	PED_I_W05, PED_I_U07
EU4	PED_I_W05
EU5	PED_I_W07, PED_I_U03
EU6	PED_I_W10, PED_I_U10
EU7	PED_I_W12, PED_I_U16
EU8	PED_I_U13
EU9	PED_I_W05, PED_I_U07
EU10	PED_I_W05, PED_I_U07, PED_I_K06
EU11	PED_I_U08, PED_I_U02, PED_I_K04
EU12	PED_I_W09, PED_I_U12

EU13	PED_I_U02
------	-----------

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	20
Czytanie literatury	20
Przygotowanie do egzaminu	25
Przygotowanie do zajęć	10
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.